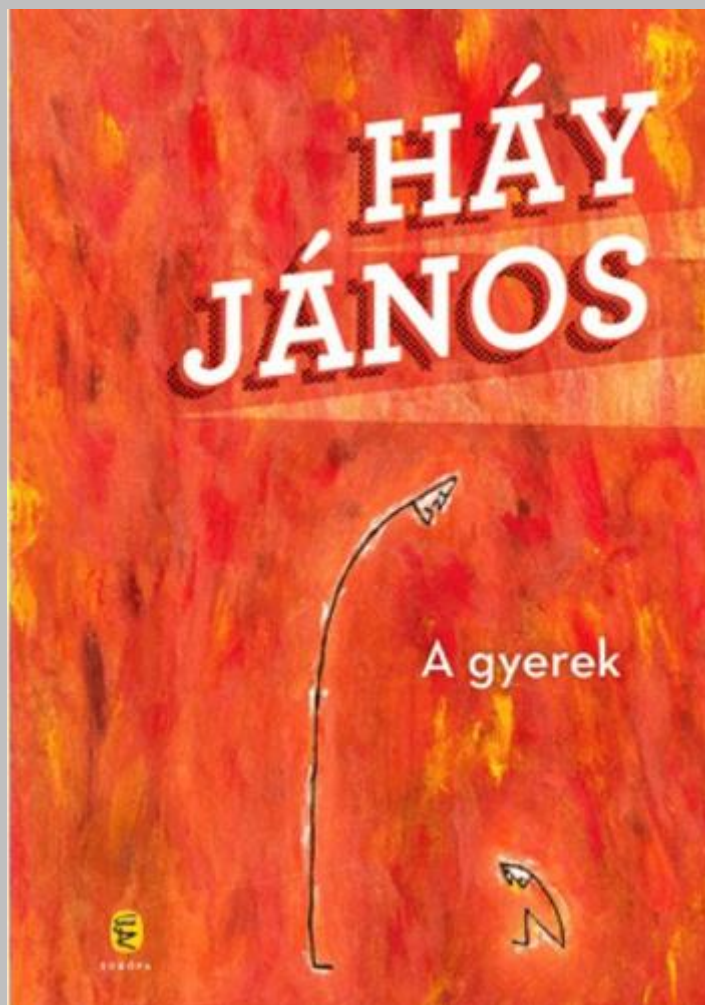

A GYEREK – VERSGYŰJTEMÉNY

Háy János azonos című REGÉNYE MELLÉ ajánlja OLVASNI

a TOLLE, LEGE csapat

Háy János: EGYKOR

Alkalmi költemény a Kádár-korról (részlet)

Kibírhatatlanul hosszú,
unalmas volt ez a korszak,
se ellenállás, se bosszú,
de akkor még az évek előtt voltam,
köptem az egészre,
nem érdekelt, hogy minek van eleje,
minek lesz vége.
Hevertem az ágyon, kiabáltam,
hozz vizet, üvölt bennem a gyomor.
Az ember mindenért megfizet,
s mindenért mást okol,
hogya társadalom, hogya rendszer,
holott csak a lélekre
nem volt ellenszer.
Szeretlek, mondtam egy lánynak,
aztán tettük, amit tenni kellett az ágyban,
s most nem az jut eszembe,
hogya az a lány már nem lány,
hanem hogya pár napja meghalt.
Ettől lett a világ kibírhatatlan,
megjelent az idő,
mint egy rohadt orosz rendőr
és ráborult a napjainkra.

Háy János: A FEJFAKUTATÓ (RÉSZLET)

Beszélt, mert nem szerette volna,
ha a másoknak az övénél sokkal érdektelenebb
mondataira sor kerülne.

Büdös lehelet kísérte a szavakat.

Az utitárs próbálta a fejét elfordítani,
de a bűz követte az orrát.

A tenyerét az arca elé tette, hiába.

Rágógumit vett elő és
megkínálta a fejfakutatót.

Az közölte ezzel a számára érdekes,
ugyanakkor mások számára
jobbára csak büdöset hozó szavakkal,
hogy megveti a rágógumifogyasztókat,
de persze ez csak más, általa nem ismert
rágógumifogyasztókra vonatkozik,
az utitárs nyugodta rágja, ha úgy
érzi jól magát.

Háy János: NEM TUDOK (RÉSZLET)

Fogat mos,
vérzik,
biztos az ínye, hogy
sorvad éppen,
vagy már
elsorvadt régen,
tükörbe néz,
ki van ott,
egy ember, aki
alig látszik
a rossz fényben,
valakit hívni kéne,
gondolja, s hogy nem,
nem tudok szeretni, (...)

ADY ENDRE: ÉNEK a PORBAN

Roggyant a lábam, süppedt a mellem,
Itt az ideje, össze kell esnem.
Lerogyok vígan, elnyúlok bátran,
Lalla, lalla,
Rokkantak halmán, nagy éjszakában.

Nagy rokkánásom kinek se fájjon,
Nem első hullás ezen a tájon:
Ki magyar tájon nagy sorsra vágyik,
Lalla, lalla,
Rokkanva ér el az éjszakáig.

Mocsaras rónán bércekre vágytam,
Egy kis halomig hozott a lábam.
Forró, szűz lelkünk rakjuk a sutra,
Lalla, lalla,
Be megjártad itt, óh, Zaratusztra.

Ám néha mégis szóljon az ének
Bús ég-vivásnak, átok-zenének,
Csalogatónak. Hadd jöjjön más is,
Lalla, lalla,
Rokkanjon más is, pusztuljon más is.

ADY ENDRE: A LELKEK TEMETŐJE

E föld a lelkek temetője,
Ciprusos, árva temetője,
Sok vér ömlött itt valaha
S maggyilkos méreg lett belőle.

Itt azok éltek, kik nem éltek,
A legkülömbek sohse éltek,
Itt meddő a nagy gerjedés
S százszor boldogok a vetéltek.

Ez a szomorú magyar róna,
Halálszagú, bús magyar róna,
Hány megölt lélek sikoltott
Bús átkot az egekig róla.

Óh, boldogok itt, kik nem éltek,
A legkülömbek sohse éltek,
Itt meddő a nagy gerjedés
S százszor boldogok a vetéltek.

ADY ENDRE: EGY ISMERŐS KISFIÚ

Az a kisfiú jár el hozzám
Mostanában, nevetve, holtan,
Aki voltam.

Édes kölyök: beteg, merengő,
Körüllengi s babrálja lágyan
Szegény ágyam.

Vénülő arcom nézi, nézi
Csodálva s könnyét ejti egyre
A szememre.

S én gyermekként ébredek sírva
Százszor is egy babonás éjen,
Úgy, mint régen.

ADY ENDRE: A PERCEK ARATÓJA

Nem zaklatnak már a régi miértek.
Nem kérdezek már: készek a válaszok.
Miért az élet, miért a viadal?
A fene bánja.

Nyilván akarja valami vak átok.
Nagy alázattal hajtom le a fejem.
Görgessen a perc, az ő dolga bizony,
Merre, mivégre.

Csak néha-néha torzul el az arcom.
Sokallom: mégis sok az én nyavalyám.
(Ejh, mégis, mégis aratok valamit:
Hullnak a percek.)

PÉNTÉK IMRE: KÁROG a KÁOSZ

(RÉSZLET)

Az ember néha nyugtalan,
és minden útja úttalan,
indulna, futna már megint,
önáltatása nem segít...

Egész valója nem való,
lova csak festett hintaló,
annak nyergében didereg,
mint egy becsapott kisgyerek.

Tudja, hogy magáért nem felel,
nem dolgozik, ha elhever,
ő a kalapács és ő a szög,
az ütésbe fájón belenyög.

MILE ZSIGMOND ZSOLT: FARKASOK

(RÉSZLET)

Siralomház az éjszaka
Gyötrődés, láz, hajnal szaga
Most józanodik ki a részeg
Zokog és törékeny és félszeg

Hova is menne? Nincs hova
Gomblyukba hervadt orgona
Idézi csak a szép időket
S egy mosolyrándulás az arcon
Rettenti az árnyékokat:
Önmaga farkasait körben...

PAPP-FÜR JÁNOS: SZEMBEN A JÁTSZÓTÉRREL (RÉSZLET)

nem merek a szemedbe nézni,
mert mi lesz, ha nem látom benne magam,
vagy nem olyanak, amilyenek elképzelek
egy kisiút az apja szemében.
mi lesz, ha olyan leszek, amilyen nem akarok,
amilyen soha nem akartam...

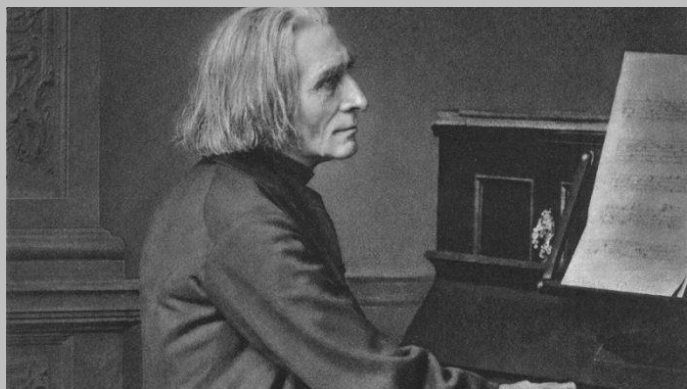
Rakovszky Zsuzsa: Decline and Fall

Eltűnnek majd, el fognak tűnni végképp az alkotmányjogi vagy hadtörténeti fogalmakról elnevezett mozik és cigaretták. El a vízművek, az ÉPGÉP, a takarékos életvitel előnyeit reklámozó gyufásdobozok. Rendre-sorra el a vendéglátóipari vállalat kerületi üzemegységei, a csorba kávéscsészék, el a csővázás műanyag ülőkés gnóm hokkedlik, az állott szénsavas üdítőitalok, narancssal, napkoronggal címkéjükön – akárha egyenlítői Nap aszalta volna őket egyenletes fakóra, a ragacsos műmárvány asztalok.

Rakovszky Zsuzsa: CÍMKÉK: ORKÁNKABÁT, HAZUGSÁG, MŰKORCSOLYA

Elhagyva a zsíroskenyér-evés
és konfekciós ruházat korszakát,
a zsarnokság puritán szürkeségét
pár élénkebb színfolt rajzolja át.
A kényszerű hazugság szégyenéért
harisnyanadrág és orkánkabát kárpótol,
vetkőzős golyóstollak kora jön el,
Ki mit tud és műkorcsolya.

Baka István: LISZT FERENC ÉJSZAKÁJA a HAL TÉRI HÁZBAN

A gyertyaláng - rózsálló asszonyöl -
ellobban a sötétség összezáruló
combjai között. A levetett reverenda,
mint kidőlt tintatartó, éjszakával
szennyezi be a szobát. Némán fénylik
Isten díszkardja: a Tejút. Most kellene
meghallanom a szférák zenéjét, de a
mennybe, mint ősszel felázott talajba
a krumpli, belerohadtak az angyalok. (...)

Bemuzsikáltalak az Európa
Grand Hotelbe, s nem vettem észre, hogy
neked a konyhán terítettek. Most már
mindegy. Aludj hát, és csak álmodd
viszontcsókját az égnek. Én
föl nem riasztalak többé.

Baka István: ÜZENET ÚJ-HULIGÁNIÁBÓL

Itt minden egy hetes a forradalmak
és a szerelmek is eldobható
papírzsebkendő ez az ország
beléfújják szerencsésebb hatalmak
a finnyás Európa minden mocskát
s lucskok az is mi még eladható

(...)

országunk ország még hazánk árnyék
itt rég nem halni itt túlélni kell

Pál Sándor Attila: VÁNDORÉNEK

Elköltözni a második otthonodból, egy déli városból, a
szülőfalud után.

Állni az üres lakásban.

Mint kukoricásban, sebes arccal átvágni egy szobányi bezsákolt
ruhán.

Kilépni az erkélyre. Gyönyörködni a tájban.

Források:

<http://mek.oszk.hu/09400/09446/09446.htm#175> (Baka István)

https://reader.dia.hu/document/Rakovszky_Zsuzsa-Visszaut_az_idoben-215

https://reader.dia.hu/document/Rakovszky_Zsuzsa-Fortepan-18048

Háy János: Az öregtó felé. Európa Könyvkiadó, 2017.

<https://litera.hu/irodalom/első-kozles/pal-sandor-attila-versei.html>

Az év versei 2016. Magyar Napló Kiadó, 2016. (Péntek Imre, Mile Zsigmond Zsolt, Papp-Für János)

Ady Endre összes költeményei. <http://mek.oszk.hu/00500/00588/html/>

Képek forrásai:

https://napibudapest.blog.hu/2011/03/26/hetiagglo_regi_temeto_tok

<https://classter.hu/apa-es-fia-4/>

https://tanulasoktatas.blog.hu/2017/03/15/eletmod_es_mindennapok_a_kadar-korszakban_iii_lakas

http://ujkor.hu/wp-content/uploads/2017/09/fgy_tort_erttsegi_essze_11_mjklI_v2_2005-2016.pdf

<http://www.terrorhaza.hu/hu/allando-kiallitas/pince/pinceborton-rekonstrukcioja>

<https://informalo.hu/miert-erzekeljuk-elteroen-az-ido-mulasat/>

<https://hu.pinterest.com/pin/423549539945375960/?lp=true>

<https://papageno.hu/featured/2018/05/a-zeneakademia-első-épületének-hult-helye/>

<https://kecsup.hu/2019/07/kecskemet-is-elhetetlen-lesz-nyaranta-ha-nem-lepunk/>

https://www.hazipatika.com/psziche/depresszio/cikkek/miert_faradt_a_depressziós_ember/20190204120538